

Vetlladores més que centenàries

Les religioses de Sant Josep de Girona celebren a la seva residència del Tura el 125 aniversari de la seva arribada a Olot, on són molt estimades

La comunitat actual. Foto: J.C.

Són el consol del malalt i el repòs de la família atribolada. Ho deia el 1961 un dels setmanaris olotins fent referència a les religioses de Sant Josep de Girona, que fa 125 anys que són a Olot, cosa que han celebrat amb un acte protocol·lari i amb una missa presidida pel bisbe de Girona, Francesc Pardo. I és que les germanes vetlladores, que és com se les coneix popularment, són molt estimades. De fet, han estat molt estimades sempre, per la seva

senzillesa i sobretot per la seva presència silenciosa i de servei als malalts i a les seves famílies. L'historiador olotí Josep Murlà -ha escrit un llibre que recull la història de la congregació a Olot- recorda que, fins i tot, van ser respectades durant la Guerra Civil Espanyol. Només se'ls va obligar a no dur hàbit.

Mireu, ara, des que el juny del 1969 van construir l'actual residència dedicada a la verge del Tura, es dediquen a tenir cura de la gent gran en aquest edifici ja característic del Firalet, on fins aleshores hi havia hagut la popular bolera d'Arau. Fins aleshores i des del març del 1879, en què van arribar les primeres Josefines a Olot, van anar a vetllar malalts a casa durant la nit. A primera hora del matí tornaven al convent per descansar i atendre els seus deures religiosos. La primera comunitat es va establir a l'edifici de l'Hospici propietat de l'Ajuntament d'Olot. Eren set: Maria Ros, Caterina Rius, Esperança Rius, Anna Rius, Concepció Puigdemont, Maria Desmiguels i Margarida Serrat. Posteriorment, el 1892 es van traslladar a Can Fontanella, a la plaça d'en Xifre, on hi havia una capelleta de Sant Francesc. A principi de la dècada dels anys seixanta del segle passat, els temps havien canviat i se'ls va proposar que passessin a tenir cura de la gent gran. Per això, es va construir l'actual residència del Tura.

Un setmanari recordava fa molts anys la seva indumentària negra que fins al Concili Vaticà segon van dur. Ho fa amb un to una mica sinistre. "Desafiant el fred i la pluja, amb el posat humil i l'esguard serè, les veurem al cobrir la nit amb el seu mantell la terra, distribuir-se per les cases on la mort espia a la víctima propiciatòria. Van totes decidides on les esperen les visions terribles dels sofriments i de les dissorts cruentes. Caminen sens fer remor procurant no ésser vistes". Ara no van negres, van blaves i algunes vesteixen de carrer com els seglars, no van a les cases a atendre malalts, atenen avis, però, mantenen viu l'esperit de la gironina Maria Gay, que va fundar la institució.

Publicat a:

Font del document:

http://avui.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/322154-vetlladores-mes-que-centenaries.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mexSocietat&utm_campaign=rss